

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Op den feestdagh van S. Benedictus, hoe saligh datse zijn die het gheregeleerde leuen der Religie wel onderhouwen. Dat XI. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

ouer de bzeede van gheheel aertrijck wilde besprepen / scheen de Heere hem te omgorden als met eenen blinkenden riem vant supuerste gont / waer door beduydt wert de Goddelijcke rechtbeerdicheydt / die hem wederhiet dat die niet heel ter aerden toe neder soude ghelaten worden: maer inde locht als hangende / daer soude wederhouden worden / dat is: dat hy die gratie niet en soude wtstozten tot de onweerdighe ende ondancckbarighe: maer soo wie die begheerden te bertrijghen / hem niet de begeerten des herten opwaerts beuenende / dat sulcken een die soo soude moghen verdienen te ontfaughen.

Op den feestdag van S. Benedictus, hoe saligh datse zijn die het gheregeleerde leuen der Religie wel onderhouden.

DAT XI. CAPITTEL.

O den doozluchtrichsten feestdag van onsen heylighsten Vader Benedictus. Alse haer te deuoter begaf tot den Heere / ter eeren ende reuerentie van soo hooghen Vader: soo heeftse ghesien inden Gheest dien gloziusen Vader inde teghenwoordicheydt hande blinkende ende altyt stille ghesette Ouybildicheyt / met grooter eeren staende: fraey van ghedaente ende schoon int aenschouwen: wt wiens litmaten schenen wonderlyc als boozt te comen ouerschoone roosen van wonderlycke cracht / ende sonderlinghe geur ende reuck / ende soo bloeyde elck van syn litmaten / als eenen den bzolijcksten rosier: want elck van die roosen bzoght wt haer midden een ander roose / ende
dis

De glorie
van S. Be
nedictus.

die wederom eē andere / ende die noch een andere. Ende ſoo van een quamender vele / waer van de eene d' andere te bouen ginc in ſchapheyt / cracht / ieuucht / ende elcke verſcheyden ſtack d' andere af in blommighe reuck / endt dus den heylighſten Vader heel blommigh ende luſtighe dooz gratie / ende met name te recht meſende Benedictus, dat is : ghebenedydt / veroorzaecte aent hemelſch heyz een beweginge van een onweerdeerlycke ghenoechte. En hy nopdeſe om hen met hem te verheughen / ſoo dan dooz de blommen der rooſen die wt elck van ſyn litematen bloeyden / werden beteekent alle de verſcheyden veſſeninghen waer dooz hy ſyn bleeſch teimmende dat onderdaen ghemaect hadde den Gheest. Ende oock alle de deughdelijcke wercken die hy ghedaen hadde in ſyn heylighſte leuen / ende ooc alle de wercken van ſyn nabolghers / die dooz ſyn voorbeeldt ende leere verweckt zynde / de werelddt verlatende met den booztgancck vande religieuſe beſcheydentheyt op de Conincklijcke heyzbane hem volghende / nu ghecomen waren tot de hauen vant hemelſch Vaderlandt / ende noch tot het eynde des werelddts toe comen ſullen. Van welck elck beſonder den eertweerdichſten Vader oock een beſondere weerdicheyt erft / waer mede de ghemeynte van alle de heyligen / haer verheugende met ſyn claerheyt ende geſuyckicheyt / den heere ſonder eynde looft. Den ſaligē Benedictus die droegh oock als booz eenen ſtaf / eenen tierlycken ſcepter met coſtelijcke geſteenten van wonderlijcken glans die aen beyde ſyden wonderlyck verciert was / den welcken als hy in ſyn handt hiel vande ſijde die r' haerwaerts ſaggh / ſoo ſcheen tot hem in dooz die

De salie-
heyt der
gene die
de regelen
der oorde
onder-
houden.

ghesteenten het gheluck der geente / die dooz de
bescherdenheyt des regels van syn Orden tot
eenighen tijdt zijn bekeert ende verbeteret ghe-
worden / waer dooz hy oock was ghenietende
een ontweerdeerlycke gendechte bande Godde-
lycke goedertieretheyt : maer aen d'ander syde
die (te weten) gekeert was tot den Heere / bleec
de fraepicheyt bande Goddelijcke rechtveer-
dicheyt. Waer dooz dat hy sulcke die hy sonder
hij verdiensten noch hem ghetweerdicht had-
de te roepen tot de hooghe weerdicheydt van
sulcken Orden / ouermidts hij eygen sonden
sulcksberespichen / dooz een rechtveerdich oor-
deel stiert tot de eewighe straffe. Want hoe dat
pemandt tot hoogher Orden vanden Heere
berheuen wordt / hoe hy oock rechtveerdelije-
ker / als hy qualijck leeft / verdoemt wordt.
Maer alse aenden H. Vader selue offerde van
weghen de vergaderinghe eenen heelen Psaul-
ter / die sy t' sijnder eeren gelesen hadde: opstaen-
de met een blij ghelaet offerde hy aenden Hee-
re de ieuucht van alle sijn litinaten / waer mede
(gelijck bouen verhaelt is) hy scheen de bloem-
men boozts te brenghen / tot onderstandt van
sulcke die hem met een deuoot herte aenroepē /
ende oock der geente die heplijck wenschen
sijn boetstappen te volghen / dooz onderhou-
wen van sijnen reghel. Maer soomen sanc-
het Respons. Grandi Pater fiducia morte stetit
pretiosa, &c. heeft dese tot hem gheseyt: Wat
weerdicheyt hebby vercreghen / vooz dat ghy
met sulcken glorieusen eynde bande wereldd
zijt ghescherden? Hy heeft gheantwoordt: Dit
te weten / om dat ic mijnen Gheest ghegheuen
hebbe onder de woorden des ghebedts / dat ich
daerom soo soetelijck mijnen Gheest verhael
by.

bouen andere beplighen / dat sy altemael in
 myn toegeestinghe wonderlijck verheught
 worden. Doen datse hem / dat hy door de glorie
 van sijn doot hem soude gheweerdighen elck
 een bande vergaderinge inde ure van sijn doot
 ghetrouwelijc by te staen. Waer op de eertweer-
 dighe Vader antwoorde: soo wie hem vincer-
 sticht my te vermanen die weerdicheyt / waer
 door de herre hem ghewerdscht heeft my te
 bereeren ende saligh te maken met sulcken
 glorieus eynde / dien wil ick inde ure van sijn
 doot soo ghetrouwelijc bystaen: dat ick my
 sekerlycks booz hem sal teghen stellen / daer ick
 sal sien dat de listen der byanden schadelijcker
 tegen hem sullen opzysen: op dat hy door mijn
 teghentwoordicheyt ghewapent zijnde de stric-
 ken des byands by mochte ontgaen / ende
 climmen tot de blijschap des hemels / om eeu-
 wich saligh te zijn.

Hoe dat-
 men de
 behoedin-
 ghe vā S.
 benedi-
 ctus ver-
 crijghen
 sal.

Vanden feestdagh des Bootschaps Marie, vande
 lijtsaemheyt in beswaernis, ende van een lie-
 hamelijck visioen, voorts Godtvruchtige oef-
 feninghen tot de gloriuse Maeght.

DAT XII. CAPITTEL.

Op den auont van Christus Bootschap als
 men ten Capittelle luyde / ende dese haer
 vaneerstighde om haer met Godt te boeghen/
 heeftse verstaen inden Gheest dat de Heere Je-
 sus met sijn maeghdellijcke Moeder sat int
 Capittel huys / op de plaetse vande Ouerste/
 ende dat sy soo r'samen met een groote stillic-
 heyt verwachten de toecomste van die vane
 Couvent / ende datse met een wonderlijcke
 tel.

De Heere
 Iesus en
 Maria die
 presideren
 int Capittelle.

ff s ver